ליכנס בספינה אם יודע שהגוי מוליך הספינה שנראה כשמו
ואם הוא מערים שנראה כנכנס בה ללון או לטייל ויודע שהגוי
מוליך הספינה אסור לאינש דעלמא ולצורבא מרבנן שרי ·
משנה פרק המצניע שם **הנוטל** שערו או צפרניו ביד בין לעצמו בין
דף צד׳ שם בגמרא לאחרים פטור אבל אסור ובכלי חייב
שם שם וחייב על שתי שערות · ומלקט לבנות מתוך שחורות חייב
שם׳ בתוספתא אפילו באחת ואפילו ביד נמי אסור המשרטט בעור הקלף ויש
נ״פ הרמב״ם · במקומו לכתוב שתי אותיות חייב
מותר לרשום בצפורן על הספר יש קצת הכותב לוח בשב׳
כמו שרושמין לסימן שאין זה דבר פ׳ הבונה ופ״ב דגיטין וצ״ע
פרק כלל גדול דף עה המתקים חוט של תפירה שנפתחה בפסקי תו׳ שכתבו דאין לדרש׳
אסו׳ למותחו משום תופר וכת׳ הר׳
פ׳ במה טומנין דף מח וכן אותם שמהדקין הבגדי׳ סביב הצואר על ידי החוט שמותחי׳
אותו ומהדק אסור למותחו בשבת אלא אם כן יהו הנקבי׳ בו רחבי׳
קצת ושחוקין כתפירה בעיגול · מוכין שנפלו מן הכסת בשבת
מותר להחזירן אבל אסור ליתנן בתחילה אפילו
תוספ׳ דם הפאת ביום טוב אסור לקבץ מלח ממשרפות המלח פרק כלל
דף עד׳ שרופה למעמד וכן אסור לקבץ כל דבר במקום גדול דף
גדולו הנותן זרע של פשתן או זרע של עג
משנה וגמרא שבת פ׳ שמשמשין וכיוצא בזה במים חייב משום לש מפני
מי שהחשיך דף קנ שמערבין ונתלין זה בזה · שמא

נשאלין להתיר נדרים בשבת בנדרי׳ שהן לצור׳
שם שבת כגון שנדר שלא לאכול ושלא
לשתות אף על פי שהיה לו פנאי להתירם קודם השבת אבל שאין
לצורך השבת אין מתירין אותם אבל הבעל יכול להפר נדרי
עירובין פרק בכל אשתו אפילו שאינן לצורך שבת מפני שאינו יכול להפר נדרה
מערבין ועיין כמ״ם אלא עד שתחשך ואם לא יפר לה היום לא יכול עוד להפירם ·
הלכות שבת שבת **בכל** שבות דרבנן מותר בין השמשות לצורך
להר״מבם פרק כ׳ מצוה כגון ליטול עירובו המונח בכרמלית
או לעלות אחריו באילן או ליטול ממנו לולב המונח עליו או שהיה
הלכות שבת פרק כ׳ טרוד והוצרך לעשר פירות בין השמשות וכן כתב הר״י שמותר
לומר לגוי בין השמשות להדליק הנר · סמ״ג

כתב הר״מבם ז״ל קטן העובר שבות דרבנן כגון שתולש
מעציץ שאינו נקוב או מטלטל בכרמלית אין ב״ד
יבמות דף קיד מצווין להפרישו ואיני יודע למה כתב העובר על שבות דרבנן
דאפילו באסור דאורייתא נמי אין ב״ד מצווין להפרישו דההוא דפר׳
חרש דארבעים מפתחות דבי מדרשא בו״ה אמר רבי יוחנן לדברי
פליא והתם פירוש שנאבדו מפתחות של בית המדרש בו״ה וצוה
שיוליכו נערים שימצאום שם ויכניסום וקאמר טעמא משום דקטן
אוכל נבלות אין בית דין מצווין להפרישו אלמא אפילו באיסור
דאורייתא נמי אף על גב דקא בעי למימר ליה כוון מהרבה משנ׳
שבת פרק כלל גדול מוק׳ לה באסור דרבנן ומדברי רבי יוחנן לא נראה וכן פסק
דף סט בספר המצות ובעל התרומות · שמר

שם **ההולך** במדבר ואינו יודע מתי הוא שבת מונה ו׳
ימים ממקום שנתן אל לבו שבתתו ומקדש
שם השביעי שעושה קדוש והבדלה ועושה בכל יום מלאכה כדי
פרנסתו ולא יותר ואפילו ביום שמקדש בו
ומותר לילך בו בכל יום ואם יודע מנין כך כתבו שם התוספו׳
יום שיצא בו כגון שיודע שהוא יום והר״אש בפסקיו שם דף
שביעי או יום חמשי ליציאתו אבל אינו קמ א
יודע באיזה יום יצא מותר לעשות כל
פ״ק דשבת דף ז מלאכה שירצה ביום שמונה ליציאתו שביום בזה יצא מביתו ובודאי לא
שם יצא בשבת וכן ביום טו׳ וכן ביום כ״ב וכן לעולם · שמנה

כך משמע פ״ק דשב׳ **ארבע** רשויות לשבת רשות היחיד ורשות הרבים כרמלית
ובכמה דוכתי ומקום פטור רשות היחיד כיצד מקום המוקף
מחיצות גבוהות עשרה ויש בו ארבעה טפחים על ארבעה ואפילו

יש בו כמה מילין אם מוקף לדירה ודלתותיו ננעלו׳
כך משמע בלילה הוי רשות היחיד ודין הבור והחצר וכן חריץ פ״ק דשבת דף ו
פרק עושין עמוק עשרה ורחב ארבעה על ד׳ או יותר ·
פסין דף וכן תל גבוה עשרה ורחב ארבעה על ד׳ כך משמע פ׳ הזורק דף ק
יח ובכמה וכותלים המקיפין ר״ה על גביהן וחוריהן פ״ק דשבת דף ו׳ · שם
דוכתי רשות היחיד ואויר רשות היחיד הוא רה״י עד שם דף ז׳
לרקיע ואפילו כלי אם גבוה י׳ ורחב ד׳ על ד׳ שם דף ח׳
כגון תיבה או מגדל הוי רשות היחיד ור״ה הוא רחובות ושוקים עיין בפסקי הר״אש
הרחבים י״ו אמה על י״ו אמה ומפולשים משער לשער וששי׳ רבוא ופ״ק דעירובין דף קי
עוברין בו וכל דבר שהוא ברשות הרבים ואינו גבוה ג׳ טפחים פ״ק דשבת דף ז
חשוב כקרקע והוא רשות הרבים אפילו קוצים או צואה שאין רבי׳
דורסין עליהם ואם הוא גבוה ג׳ ומג׳ עד ט׳ ולא ט׳ בכלל אם הוא שם
רחב ד׳ על ד׳ הוי כרמלית פחות מכאן הוי מקום פטור ומט׳ עד י׳
ורבים מכתפין עליו הוי ר״ה אפילו אינו רחב ד׳ ומי׳ ולמעלה אם
הוא רחב ד׳ הוי רשות היחיד פחות מכאן מקום פטור אפילו יש בו שם
מקום כדי להקיף ולהשלימו לד׳ לא אמרינן חוקקין להשלים בכי האי
גוונא הגומא ברה״ה שאינה עמוקה ג׳ הוי ר״ה מג׳ עד י׳ אם רחבה ד׳ שם דף ח
הויא כרמלית פחות מכאן מקום פטור ר״ה אינה תופסת אלא שם דף ז
עד עשרה אבל למעלה מעשרה הוי מקום פטור חורי ר״ה אינן שם ברבא
כר״ה אלא נדונין כפי מדותיהם אם יש בהם ד׳ על ד׳ ובגובהן י׳ רשו׳
היחיד ואם יש בהם ד׳ על ד׳ ואין בגובהן עשרה הוי כרמלית ואם
אין בהם ד׳ על ד׳ הוי מקום פטור ובלבד שיהו גבוהים מן הארץ ג׳
וכרמלית הוא מקום שאין הולך לרבים כגון ים ובקעה ואסטווית שם דף ו
ועמודים העומדים בר״ה ואצטבא שלפניהם וקרן זוית הסמוכה שם דף ז שם
לר״ה כגון מבואות שיש להם ג׳ מחיצות אין להן לחי ולא קורה
ברוחה רביעית ור״ה שיש עליו תקרה או דבר המוקף מחיצות שאינן
גבוהות עשרה או תל שיש בו ד׳ על ד׳ ואינו גבוה י׳ וכן חריץ
שאינו עמוק עשרה בית שאין תוכו עשרה וקירויו משלימו לי׳ פ״ק דשבת דף ז
יש בו ד׳ על ד׳ תוכו כרמלית ועל גבו רשות היחיד ואם חקק בו שם
ד׳ על ד׳ אפילו באמצע רחוק מן הכותלים
עיין בתו׳ הערה פ׳ כל נעשה כולו רשות היחיד גג הבולט על
גגו דף פט ובפסקי מחיצות הבית בענין שאין מחיצות הבית
הר״אש שם דף קכו נכרות לעומד על הגג הוי כרמלית אפילו
הוא גבוה ורחב הרבה ואם חלון פתוח לו
מן הבית הוי רשות היחיד וכן זיז הבולט מן החומה ויש בו ע״ש בתו׳ ובפסק׳
ד׳ על ד׳ הוי כרמלית · אלא אם כן היה חלון הבית פתוח להן הר״אש שם
הוי כרמלית לא ככרמלית דמו ואינם תופסות אלא עד י׳ ולמעלה כך משמע פ״ק דשבת
מעשרה הוי מקום פטור הלכך הנוטל מעל פני המים ובנחלים
עד עשרה באויר הוי דינו ככרמלית למעלה
עיין במגדל עז מעשרה הוי מקום פטור · כו׳ העומד
להלכות שבת בכרמלית אפילו עמוק מאה אמה הוי כרמלית
להר״מבם פרק יד אלא אם כן היה רחב ד׳ על ד׳ מקום פטו׳ פרקא קמא דשבת
ודמיתי מה שהשיב הוא דבר שאין בו ד׳ על ד׳ וגבוה מג׳ ולמעלה דף ז ובכמה דוכתי
הר״מבם לחכמי עד לרקיע או חריץ שאין בו ד׳ על ד׳ ועמוק
לוניל על זה יותר מג׳ וכן מחיצות הגבוהות מג׳ ולמעלה
ואין בעוביים ד׳ על ד׳ אפי׳ הוא ארוך הרבה הוי מקו׳ פטור
שם **מן** התורה אין חייב אלא במוציא ומכניס וזורק כך משמע שבת
ומושיט מרשות היחיד לרשות הרבים א׳ נבי פ״ק דף ז ובכמה
איפכא וחכמים אסרו מרשות היחיד ור״ה לכרמלית או מכרמלית דוכתי
להם גזירה משום מרשות היחיד לר״ה
כך משמע שם דף ח אבל דבר שהוא מקום פטור מותר
להוציא ולהכניס ממנו לרשות היחיד
ולר״ה ומהם לתוכו ובלבד שלא יוציא מרשות היחיד למקו׳ פטור
דרך ר״ה או איפכא וכן העומד ברשות היחיד ומוציא וכונס או שם דף ח ודף ו
מושיט וזורק לר״ה דרך מקום פטור או איפכא חייב וכן לא יעמוד שם דף ו
אדם עליו ויקח חפץ מיד מי שעומד בר״ה ויתנו לעומד ברשות
היחיד